

תפ"ח 42094/10/14 - מדינת ישראל נגד אברהם קשת (עוצר) - הובא באמצעות שב"ס

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 42094-10-14 מדינת ישראל נ' קשת (עוצר) 25 יוני 2017
בפני כב' השופט מרים דיסקין, אב"ד כב' השופט רענן בנ-יוסף כב' השופט ציון קאפק
המאשימה
מדינת ישראל
עו"י ב"כ עו"ד ניצן שפיר

נגד
הנאשם
אביraham קשת (עוצר) - הובא באמצעות שב"ס
עו"י ב"כ עו"ד אורית רוט

גזר דין

אישור פרסום

כאמור בהחלטה מיום 12.06.17, מוצא בזה צו האוסר פרסום פרטי המטלון ובני משפחתו או כל פרט יכול להביא לזיהוים. כן נאסר בזה פרסום תוכן תסaurus נפגע העבירה ועדותם מיום 12.06.17 בבית המשפט.

לבקשת עד האופי מטעם הנאשם, עו"ד י.ש., נאסרים בזה פרסום שמו ותוכן עדותו.

מהאחר והשמות אינם מופיעים בגזר הדין אנו מתירים את פרסום גזר הדין, למעט הפרק שענינו בתסaurus נפגע עבירה.

ההרשעה

בתום שמייעת ראיות הורשע הנאשם בעבירות שענין ניסיון לרצח, עבירה לפי סעיף 305 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") וחבלה חמורה, עבירה לפי סעיפים 333 ו-335 (א) לחוק.

היום עומדים הוא ליתן את הדיון על מעשה העבירה הנפשע, האכזרי ומעורר הבעתה שביצע, בו נסה ליטול את חייו של א.צ. - רעו וחברו הקרוב במשך שנים ארוכות (להלן: "המטלון"), כשהתנפל עליו, שיסף את גרכו בסיכון והמשיך וذكر אותו בכל חלק גופו בכונה לגורם מוות.

וכך אירעו הדברים:

ביום 12.10.2014, בשעת ערב, הגיע הנאשם לדירת המטלון ללא תיאום מוקדם וכשהוא מצויד בಗז מדמיע. בתחילת התנהלו הדברים על מי מנוחות - שניהם הקשייבו למזיקה, עישנו סם ושווחו על דא ועל הא. שעה לאחר מכן, ביקש הנאשם מהמטלון להחליף עמו במקומות היישיבה, כך שהמטלון ישב על כסא וה הנאשם על ספה. בחילוף בדקה נעמד הנאשם מאחוריו גבו של המטלון, שלף סכין ולפתע התנפל עליו ושיסף את גרכו וגרם לו לחתק רוחבי בצווארו. בתגובה, הסיט המטלון את ידו של הנאשם האוחזת בסכין ושניהם נפלו הארץ והחלו להיאבק ביניהם, כשכל אותה עת המשיך

הנאשם לדקror את המתלון בגופו בעודו מתחנן על חייו.

בשלב מסוים חדל הנאשם מתקיפת המתלון, השניים קמו, ואז, ריסס הנאשם את המתלון בגין המדמייע שנשא עמו. המתלון ניסה להימלט על נפשו, הגיע לדלת הדירה כשהוא צועק לעזרה ופתח את הדלת. אולם הנאשם לא הרפה, הדקיק את המתלון והמשיך לדקror אותו בגופו, בכוננה לגרום למותו, כל זאת כשהמתלון שרוע על גבו, מנסה להתגונן וצועק "חצלו, הוא הורג אותי". עobar אורח ששמע את זעקותו, נכנס בריצה לבניין, ראה את הנאשם דוקר את המתלון בפתח הדירה וצעק לעברו לעזוב את הסכין. בתגובה, זرك吷ה את הסכין ונמלט לאחד החדרים בדירה. עובר האורח יצא את המתלון מהדירה לרחוב, טיפול בפצעיו והזעיק את המשטרה.

כתוצאה ממשעי הנאשם נגרמו למתלון חבלות חמורות בכל חלקו גופו ממופרט להלן: חתך רוחבי בצוואר, חתך בשכמתה השמאלית וזרע ימין, חתך בגב ימי תחתון ובבית החזה מימין בגובה צלעות תחתונות שגרמו לחזה אויר, קרע בסרעפת, חתך בכבד ושבר בצלע.

המתלון אושפז ל- 8 ימים, עבר ניתוח לתקן הקרע בסרעפת והכנסת נזק אויר.

בנוסף, גרם הנאשם למתלון חתכים בcpf ידו הימנית, באצבעות 3 ו- 4 וחתך באצבע 2 שגרם לקרע בעורק ובעצב. המתלון עבר ניתוח אורתופדי לתקן הקרע.

כתוצאה מהפציעות בcpf היד, נגרם למתלון נזק בתפקוד יד ימין, הפוגע ביכולתו לכתוב ולהקליד במחשב. הגיד נקרע באופן מלא. הוצאות הרפואית החליט שלא להשתיל גיד בשל חשש מהחמרה הנזק הקימם.

הנאשם עשה שימוש בסכין מלופפת בנייר טואלט, אף בהכרעת הדין לא נקבע האם הביא עמו את הסכין, או שמא ניצל שעת כושר שעיה שהמתלון היה במקלה, נטל סכין מהמטבח וליפפּ אותה בנייר טואלט כדי למנוע גילוי של טביעות אצבע.

נצין, כי נדחתה טענת ההגנה שאotta שעה שלטה בנאשם אישיות נוספת.

ראיות לעונש

מטרם התביעה העיד המתלון.

בעודתו תיאר המתלון בהרחבה את ההשלכות הנפשיות והגופניות של הפגיעה ואת השינוי הדרמטי בכל אורחות חייו, מאז היה לקורבן של ניסיון רצח מידיו של חבר. עדותתו, שהיתה ספונטנית, התאפיינה במתן דוגמאות הממחישות את עומק הפגיעה, מורכבותה והיקפה.

לדבריו, מאז הפגיעה חוותה תופעות נפשיות קשות שמעולם לא היו לו בעבר. כך למשל, בשעת גילוח עם סcin, כשהוא מגע לאזרו הצוואר בו שוסף גרונו, הוא נתקף חרדה משתקפת עד כי לעתים אף נמנע מלהתגלח. כמו כן, מעת לעת, פוקדות אותו מחשבות אובדן: "בנهاיגה לפעמים יש לי מחשבות שלא היו לי מעולם של לסתות לכיוון הנגדי ולעשות תאונות דרכים. אני הבנתי מהמטפל שאלה דברים שלא יקרו, סיכוי קטן מאוד שהוא יקרה, אבל הדבר הזה גם לא היה לפני כן, ודאי שהוא מציק, פעם אחת אפילו עצרתי באמצעות הדבר, כי זה עניין של לגרום לעצמי למות, וזה לא היה לפני כן".

בהתאם החרטתי, סיפור המתلون, שנטקל בנסיבות להסביר כיצד נקלע לאיורו כה אלים, בעיקר על רקע אופי המעשה ונסיבותו. לדבריו, אנשים מתקשים לקבל את הסיפור פשוטו ולהאמין באפשרות שמעשה זהה יתרחש בסביבה רגילה וノורומטיבית, וזאת נוכח קיצוניות המעשה, תוכאותיו הקשות, חריגותו והעובדת שנעשה בהיעדר כל מניע על ידי אדם קרוב. תשובות חוזרות ונשנות אלה, מאלצות אותו להסתיר את המעשה נפשע שהוא היה קורבנו ולהתמודד עם סימני שאלה וספקות המוטחים בו ומכוונים אותו למצוקה ולמגננה. בניסיון להימנע מהסיטואציה הוא מוצא מפלט בהסתרת האיורו ובמתן הסברים מתחממים לפרש הצלקות שעלו גוף.

אחד הסימפטומים לשבר הנפשי בו לקרה, מתבטא, לדבריו, בחרדה ופחדים המשתלדים עליו ברגעים לא צפויים ומשבשים את שגרת חייו. פחדים אלה קשורים בנסיבות החיריגות של הפגיעה בעבר, ובמיוחד בעובדה שנדקר בברוטליות בסיכון. בהקשר זה ציין המתلون, כי הוא חש חוסר ביטחון בכלל התנהלותו וمتבקש להtan אמון אפילו בחבירו הקרובים ביותר, הגם, שבאופן רצינוני הוא מודע שאין בחששות אלה ממש, ובמיוחדו: "... זה היה דבר שפחדתי עם החברים הכי הקרובים שלי, להיות אתם בלבד בבית. זה דבר שלמוני פחות קורה היום, אבל זה דבר שקורה לפחות פעמי בחודש, כשהאני נמצא אצל מישהו בבית ואני נכנס לשירותים, ואני עכשו צריך לצאת - חולף לי בראש שאולי הוא עומד עם סcin, אדם שהוא חבר שלי. אולי שכליות אני מנסה לשכנע את עצמי שהה שטויות, זהה לא יקרה, אבל זו מחשבה שחולפת ומציקה. אדם שהוא לשירותים לא צריך לפחות לצאת החוצה, ובאמת גם היציאה, אני יודע שכליות שלא, אבל ביציאה יש שהוא איתי ואיזה חשש אולי להסתכל ולהיות בהיכן - אלה דברים שקרים. בשעה מאוחרת בלילה, כשהאני הולך ברחוב ועובד אדםزر, זכר, אני נכנס לאיזשהו פח. שוב, אני תמיד מנסה לכפות על עצמי רצינאלית זהה לא יקרה, אבל הפחד נשאר שם, ולפעמים אני עובר צד בכבי, זהה דבר שבוחנים לא פחדתי, גם במרכז ת"א שהוא מקום די בטוח, בחיים לא חשבתי על הדבר הזה".

אשר לפגעות הגוף. מעבר לצלקות הנפשיות המעשה הותיר בגוףו של המתلون צלקות חמורות בצוואר ובבטן שלא ניתן להתעלם מהן ועכם קיימן מטייל בו דופי ומהיב התיחסותו בכל פעם מחדש: "... את הצלקת בצוואר לא רואים, למזרלי, אלא אם מסתכלים טוב. אבל כשמרידים חולצה ואם זה לא בחושך אז רואים מיד, אז אם רואים את הבطن - אז אני אומר שעברתי איזה ניתוח, או עברתי תאונת דרכים ונפגעה לי הכליה, אני משתמש בזה הרבה. השקר קשה לי ואני מתקשה להיות אמין בו. השתכלلت עם הזמן אבל עדין זה שהוא שמחזר אותו לזה ואני מתחילה קצת להתרגשת מהדבר. ... ואז יש את הצלקות האחרות שגם אפשר לבדוק בהן, ובסיומו של דבר אם אני עם בת זוג זה דבר שנראה, ואז אני צריך לספר את הסיפור. מילא סטם בן אדםزر שאני נהיה חבר שלו זה עניין אחד, אבל כשאתה בקשר רומנטי זה אולי עוד יותר גורם לה, אני יותר קשור לה מאשר לאדםزر או לחבר, וזה אולי ההלם גדול יותר וכאיו מה לעוזיאל, שוב, יש את העניין הזה סיפור מוזר ואנשים אומרים - למה שבן אדם ינסה לרצוח אותו? צריך להמחיש ולהראות, להסביר טוב מאוד".

לבדי מהצלקות ישנה גם פגעה בגין היד שבעיטה הוא אינו יכול לכופף את האצבע ו בשל כך נדמה שהוא מצביע תדי. הדבר מעורר תמיות ותהיות אצל הסובבים אותו וגורם לו מבוכה ואי נעימות. כל זאת מעבר למגבלת המוטורית הכרוכה בפגיעה בגין, שבין היתר, מתקשה על הקלדה.

המתلون הוסיף, כי מוקן בו חשש שהוא שמא לאחר שהנאשם יצא לחופשי הוא יחזור לסתורו וינסה לפגוע בו שוב: "הוא אדם מסוון, מי יודע אם הוא לא יעשה את זהשוב. ... אני מאמין את הסיטואציה אם זה קורה, כשהאני יוצא מהבית אני מאמין שהוא אורב לי".

זה המקום לציין, שבمعدו על דוכן העדים במעמד הראיות לעונש, נוכחנו בשינוי שחל במתلون בשנתיים שחלפו מאז

העד לפנינו. הזמן שחלף לא היטיב עמו. הפoco של דבר. המתלון נראה חלש יותר, חסר ביטחון, עדותו נמסרה בקובל נמור ונראה היה שהוא על סף דמעות. אותן הטראות ניכרו עליו בבירור.

פסקoir נפגע עבירה

פרק חסוי

....

עדיו האופי מטעם הנאשם

בעודתם בבית המשפט או במכtabים שהוגשו בשם, הדגישו העדים את CISORIO האינטלקטואלי של הנאשם, הצעירנותו בלימודים ותרומתו לחברה במסגרות השונות, ובכלל זה בצה"ל (חיל השריון). כן צינו את יחסו החם והידידותי לחבריו.

כמו כן, הוגשה חוות דעת מבית המעצר בתל אביב, המתארת את התנהלות הנאשם בבית המעצר והתנהגותו החביבית והמתוחשבת בשים לב לעובדה שהוא נוטל חלק בהליך טיפול.

טייעוני הצדדים לעונש בתמצית

בטיעונה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על הערך המוגן, מדיניות הענישה ונסיבות הקשרות לביצוע העבירה. בהתייחס לנסיבות הקשרות ביצוע העבירה הפנתה למרכיבי החומרה (סעיף 40ט), וביניהם מונתה את התקנון המוקדם לפני האירוע ובמהלכו, ובכל זה, הופעת הנאשם בפתח בית המשפט המתלון, השימוש בסכין מלאוף בניר טואלט כדי להקשות על זיהוי התקוף, הבקשה לשנות את מקומות היישבה; המעשה עצמו, שהחל בשיסוף גרכנו של המתלון, עבר למאבק של המתלון בנางם, במהלך הוא התחנן על חייו אך ללא הועיל, דרך ריסוס המתלון בגז והמשכו בדיקורות סכין בגופו שלא נפסקו אלא לאחר התערבות עובר אורח; הנזק שהוא צפוי להתרחש מביצוע העבירה - נטילת חייו של המתלון; הנזק שנגרם למתלון ומתרפרש על פני תחומים רבים - נפשיים ופיזיים; הסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את המעשה - התעניתות אינטלקטואלית באלים ובסמות על צורותיהם.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסקoir נפגע העבירה ולהשלכות האירוע על חייו המתלון, כפי שפורטו בו.

בהתייחס למתחם הענישה, ביקשה בתחום אותו בין 14 ל- 19 שנות מאסר - ולבזבז את העונש בחלק העליון של המתחם. עוד ביקשה לחיב את הנאשם בפיizio ממשמעותי בסך 150,000 ₪.

בסיום דבריה הדגישה שוב את המסוכנות הרבה הנשקפת מהנאשם, גם לשיטת מומחי ההגנה עצמן.

הסנגוריית מן העבר השני, שעשתה כל שניתן כדי לשכנעו להקל משמעותית בדינו של הנאשם, עמדה על הנתונים שראו לזכוף לזכותו בקביעת עונשו, וביניהם: המעשה לא גרם לקיפוד חי אדם, אלא לחבלה של ממש ו"המתלון שבלאיתנו"; מדובר במעשה יחיד שיש לראותו כמעידה חד פעמית; אין הסבר פסיליאטרי או מניע לתקיפה, ואם נמצא צזה, הדבר "בנסיבות יוצאות דופן עם מניע מוזר, שאין אפילו טיפוס עבריני"; עבר נקי המעיד גם על היעדר מסוכנות לציבור; הנאשם נתן במעצר שנתיים ושמונה חודשים ותפקידו לכל אורך התקופה חיובי; אין חשש שהנאשם יחוור

לביצוע עבירות; הנזק שנגרם למתלוון "נזק מופחת מהנזק שהוא צפוי", והוא נוסף ל"מצב בריאותי לקוי"; סיום הקשרים עם אrosisתו (אחות המתלוון); הרקע, ההשכלה והתארים שרכש; אפשרות הקידום באקדמיה נחסמה וכך גם הפגיעה בפרנסה; הקושי ביצירת קשרים זוגיים בעתיד; פגיעה הרסנית בשמו הטוב.

להשıpחה, מכלל האמור והתמונה המצטנרת מעדיוות עדיו האופי שסיפרו על אישיות הנאשם, מזגו והתנהלותו, ניתן לקבוע שאין לנאם מאפייני עברינוות פליליים ומשכך, יש לגוזר עליו תקופת מאסר החופפת את תקופת מעצרו מיום האירוע (12.10.14).

אשר למתחם הענישה. לטענתה, קיימן מרחק רב בין נטיית חיים ובין גריםת חבלה חמורה ובהתקף יש לקבוע את מתחם הענישה. לשם המכחשה הפנתה לפסיקות בתי המשפט בעבירות שתוצאתן מוות (הריגה), בגדנן נגזרו על הנאים תקופות מאסר שבין מספר שנים לבין 15 שנים מאסר. לדעתה, לאחר "ובמקרה שלפנינו, מדובר בניסיון, אמן ניסיון רצח אבל בניסיון שהוליך לחבלה חמורה ולא למorte...מכאן צורך לצריך להיות הבדל דרמטי גם בתחום הענישה". הסגנורית אינה מקלה ראש בנסיבות שנגרכו למתלוון, אך בה בעת סבורה שיש לתת את הדעת לכך, שהמדובר הנפשיים באו על רקע מסויים שאין זה המקום לפרטו מפתח צנעת הפרט, וכן לעובדה "שחלק מהנזקים שחווה חלפו".

שני הצדדים תמכו עמדתם העונשית בפסקה.

הנאשם בדבריו לעונש הביע צער "**על מה שנגרם לו** (למתלוון) **ונגרם לו הרבה מעבר לזה**". הוא סיפר שהוא נטל חלק בפעולות במסגרת מעצרו ובתווך כך משתף בסדנא להתמודדות עם אלימות וכעסים "**שזו בעיה שהיא לא ועדין יש לי**".

הנאשם הוסיף, כי נגרם לו נזק גם לעתיד. את דבריו חתום בפניה למתלוון כי אל לו לחושש מפניו.

דין והכרעה

בבאונו לגוזר את דיןו של הנאשם הצבנו לנגד עינינו את העיקרונות המנחה בדבר קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב' לחוק (תיקון 113), התשע"ב-2012).

מתחם העונש ההולם

הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה

במעשיו פגע הנאשם בערך העליון של קדושת חי אדם, בזכות לשלמות הגוף ואף בתחשורת הביטחון:

"הADBRAהADBRA שנענינה ניסיון לרצח היה מן החמורים שבספר החוקים, כאשר הערך המוגן בעבירה זו, הינו הערך העליון של קדושת חי אדם. היסוד הנפשי והפוטנציאלי לקיפוד חייו של אדם, הגלום בעבירה של ניסיון לרצח, ממחישים היטב את חומרתה של העבירה...אשר על כן, מדיניות הענישה בעבירה זו, מחיבת גישה מחמירה, באופן ההולם את חומרת הפגיעה בזולות ואת מעמדו של הערך המוגן. שיקולים של גמול והרטעה, מקבלים את

משקל הרכבה, ומחייבים להשית על מי שהורשע בינויו לרצח עונש מאסר לתקופה ממושכת, הנמדדת בשנים ארוכות".

(ע"פ 4372/13 אגנהו סיסאי נ' מדינת ישראל (14.08.06) פסקה 18)

מדיניות הענישה הנוהגת

בחנו את ההחלטה ומצאו כי פסקין דין שהוציא על ידי התובעת תואמים בנסיבותיהם את האירוע שלפניו.

ע"פ 917/04 **מוסקוביץ' נ' מדינת ישראל** (6.1.05). המערער אשר הכיר את המתלוונת במקום העבודה החלטה רק משומם שהותירה רשות כי היא שמהחה בחלוקת. מציד בסיכון הוא ארבע לה וכשהגיעה, עמד מאחוריה, שלפ' את הסיכון ונעץ אותה לעומקה בגרונה של המתלוונת. לאחר מכן המשיך וזכיר אותה בבטנה. המתלוונת נחבלה קשה. המערער הורשע על פי הودאותו בעבירה של ניסיון רצח ונדון ל 18 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעו.

ע"פ 4401/13 **אנווי נ' מדינת ישראל** (09.12.05). המערער הורשע בבית המשפט המחוזי בעבירות של גרים מהבירה בכונה מחייבת לפי סעיף 329 (א)(1) לחוק (זכה מעבירה של ניסיון לרצח) ושוד בנסיבות חמימות לפי סעיף 402(ב) לחוק. הרקע למעשה שפרץ בין המערער למלוונת במקום העבודה והביא לפיתורי מאוחר יותר. המערער שביקש נקם, ארבע לה בשעתليل, ذكر אותה בכל חלקי גופה וגרם לה לחבלות רבות וקשות. המערער שהוא רעל פנים ביקש להסווות את המעשה כשורא. הוא נדון בבית המשפט המחוזי ל 18 שנים מאסר בפועל. ערעו נדחה.

ע"פ 8944/14 **סואעד נ' מדינת ישראל** (8.1.17). המתלוונת לא נענתה לחיזורי המערער ואף דרשה ממנו להפסיק לנעוץ בה מבטים. בזמנו החלטת לרצוח אותה. לשם כך, ארבע לה כשבידו סיכון מטבח גדול, ומשהגיעה ذكر אותה וגרם לה לחבלות קשות. בתום שמיית ראיות הורשע המערער בעבירות של ניסיון לרצח, החזקת סיכון וגנבה ונדון ל 15.5 שנים מאסר בפועל. ערעו נדחה.

ע"פ 2555/15 **THONLOS נ' מדינת ישראל** (19.7.16). המערער וחבריו שתו משקאות אלכוהוליים ובדרךם הביתה נתקלו באקריא במלוון. בשלב זה, ללא כל התגורות קודמת מצדיהם, חבריו של המערער אחזו במלוון והוא שיסף את גרכונו וذكر אותו בחלקי גופו השונים. המערער הורשע בבית המשפט המחוזי בעבירה ניסיון לרצח ונדון ל-15 שנים מאסר בפועל. ערעו נדחה.

נתנו דעתנו לפסקה שצרכה ב"כ הנאשם. אנו סבורים כי אינה רלוונטית לסוגיה שבפנינו ולא ניתן ממשום היבט לגזר מהם גזירה שווה, כאמור להלן:

פסק דין **כרדי** (פ"ח 1108/07) מחוזי ת"א, עניינו **בהתדר טיעון** שנכרת בין התביעה להגנה, במסגרת הוסכם על טווח ענישה של רב עליון של 8 שנים מאסר ורף תחתון של 5 שנים מאסר. התדר הוועג בעיקר בשל נסיבות אישיות וחווית דעת פסיכיאטרית.

ע"פ 3490/13 **סורי**, עניינו **בעבירות הריגה**.

פ 00/1109 **משרקי**, מחוזי נצרת, עניינו **בהתדר טיעון**.

עמוד 6

פ"ח 713/04 **סיאנוס**, מחוז ירושלים, עניינו אمنם בעבירות של ניסיון לרצח ונשיאות נשק שלא כדין, אך הקורבן המועד לא נפגע כלל. הנאשם נדון ל-9 שנים מסר בפועל.

תפ"ח 12-08-30542 **шибלי**, מחוז נצרת, עניינו **עבירת הריגה**.

ע"פ 1838/91 **טומאר**, המערער שנדון ל-12 שנים מסר בפועל בבית המשפט המחוזי בת"א בגין עבירה של ניסיון רצח (שימוש כפועל ניקון בمساعدة ושפר רעל לתוך קערת סלט), **הודה במינויו לו**.

בית המשפט העליון הקל בעונשו והעמידו על 9 שנים מסר בעיקר בשל מקרה דומה, שם תוקן האישום מניסיון רצח לעבירה של שימוש ברעל מסוכן ולא ניתן הסבר של ממש מדוע נהגה המשasma באופן שונה בשני מקרים זהים.

ומן הכלל אל הפרט.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה

נקדים ונאמר, שבוחנת המקרה בהיבט של מהות המעשה ומיהوت העוסה מציבה אותו בדיות החומרה העליונה בזמנה. מדובר ב מקרה יוצא דופן, שמתבלט בחירgotו כבר נוכחות הרקע שאפפו אותו. כוונתו העיקרי בתחום העניין הביזרים והחולנים שהציפו והשחיתו את עולמו של הנאשם, ובסופה של יומם, הם שהכשירו את הקרקע לניסיון הברוטלי לרצח חברו הטוב, למצער בכל הנוגע להיבט התודעתי של הנאשם. ודוק: הנאשם גילה עניין אובייסיבי במוות ובשיטות המתה ורצח. הוא לא הסתפק בעניין תיאורטי או פילוסופי או בצריכת תכנים אלימים, אלא ביקש לחווות את הדברים באופן פיזי ולכך החזיק בסמלים נאצניים ובأוסף של כל משלחת דוגמת: סכינים, אולרים, מציטה, חרב, גרזן ואף חבל תליה. בנוסף, צפה בסרטים המתעדים ביחס איברים ורצח, החזיק תמונות בעלות מוטיבים אלימים ורוצחניים ואף שיתף את חבריו במחשבות אודות רצונו להרוג ילדי פנימיה באמצעות אקדה עם משתק קול.

מההתעסקות המעוותת והמלחילאה של הנאשם בתכנים המתוירים פרצה תאווה רצח חולנית לצפות מקרוב באדם באוטם הרגעים בהם הוא מאבד את חייו. ומכאן, קצחה הדרכן לבחור בחבריו לשמש קורבן לסיפוק יציריו האפלים. אי-כך, אנו סבורים שתחומי העניין הללו, שמילאו תפקיד מרכזי בחיה הנאשם קשורים בקשר בל ינותק לעבירה שביצעה ומכאן גם נגזר משקלם כנסيبة לחומרה (40ט.(5)).

חומרת מעשה העבירה נודעת במספר מאפיינים שללבויים זה זהה, ובهم: התכוון שקדם לביצוע העבירה, האכזריות והאלימות בהן בוצעה והኒצל לרגע של מערכת היחסים הקרובה בין הנאשם למתרлон (סעיף 40ט.(א)(1)(10)(11)). דוק: הנאשם הפתיע את חברו כשהגיע לבקרו בביתו ללא תיאום, כשהוא מצד' בגז מדמיע; ניצל את החברות הקרובה ביניהם כדי ליצור אווירה ינוכה ולהסיר כל חשד או חשש לקיומו של איום מצד'ו; בשלב הבא וכדי להקל על ביצוע הרצח ביקש מהמתרلون לשנות את מקומות הישיבה שלהם ולאחר שנענה, הפתיע את המתרلون כשהוא ניצב מאחוריו ושיסף את גרכו בסיכון שהייתה מלופפת מבעוד מועד בניר טואלט. האכזריות הזעקה מתוך המעשה מתעצמת בשים לב לכך, שהמתרلون נאבק על חייו והתחנן: "אבי אני רוצה לחיות". לרגע דומה היה שהנאשם התעשת והפסיק את תקיפתו, אך מיד לאחר מכן שלף גז מדמיע וריסס את פניו המתרلون. המתרلون ניסה להימלט, הגיע לדלת הדירה ופתח אותה, אך הנאשם השיגו, התנצל עליו וזכיר אותו ברגעו כשהוא שרוע על גבו, מדם, מנסה להתגונן וזעק: "הציגו הוא הורג אותי". חייו של המתרلون ניצלו בנס לפि שהtaggor בדירתו קרע ועובר אורח אשר שמע את זעקותו נחלץ לעזרתו.

די באלה כדי להצביע על הנאשם כאדם שטובעה בו סכנה ממשית ושומה להרחקתו מהחברה לפרק זמן ארוך ככל

האפשר. לא זו אף זו. גם לדעת מומחי ההגנה נשקפת מה הנאשם מסוכנות רבה.

ה הנאשם ביקש להגישים את מאויו, שמקורם בנפשו המעוותת, כ"מעשה לאופולד ולב", כלשונו של השופט מ' חשיין בעניין **מוסקוביץ** דלעיל. להזכיר כי נתן לאופולד ורצ'ארד לב הוי זוג סטודנטים אשר האמינו בעליונותם השכלית וביכולתם לבצע פשע מושלם. לשם כך רצחו השניים נער בן 14.

נדבר נוספת לחומרה גלום בנסיבות הרסניים והקשים שנגרמו למתלוון ובנזק הנורא שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירה (40.ט.(א)(3)).

تفسיר נפגע העבירה פרש בהרחבה את תומונת הזרים הנפשי והרגשי של המתלוון בעיטים של מעשי הנאשם. כאמור לעיל, מהתסקרי עולה, שחייו השתנו מן הקצה אל הקצה, הוא סובל מהפרעה פוסט טראומטית קרונית, מדיכאון ומהתקפי חרדה קשים ונעוצר בטיפול פסיכיאטרי ופסיכולוגי. המתלוון אחוז פחדים, חרדותות ואף מחשבות אובדן. הוא איבד אמון בזולת. אם כך עלול לו חברו, כיצד עוד יוכל לבתו באחרים ובכלל זה חבריו? המתלוון דורך כל העת וכל מראה סכין, גם במטבח או בשעת גילוח, מעורר בו חרדה וזיכרונות קשים.

זו הייתה גם התרשםותנו הבלתי אמצעית מהמתלוון כשהתיציב על דוכן העדים במסגרת הטיעונים לעונש. לא רחוק לכת אם נאמר שניצב בפנינו אדם שבור, המדבר بكل חלש ורווד כshedmoут מציפות את עיניו מעת לעת. הוא תיאר בכנות ובאמינות את ההשפעה הקритית של הפגיעה על כל מסגרות חייו והציג כי בלבד מהפצעות הגוף הקיימות הוא עדין נאלץ להתמודד עם שאלות קשות ומורכבות באשר למעורבותו, ولو קורבן, במעשה זועתי מעין זה, שנעשה על ידי חבר באדם נורמיibi מבל' שנמצא לכך כל מניע הגיוני.

אשר לפצעות הגוף. אלה מהוות תזכורת מתמדת וקבועה לairoע הטרואומי בו הותקף באזריות על ידי חברו. המתלוון נאלץ להסתיר את האמת מבנותו זוג או אחרים בקשר לצלקות. העובה שהוא מסתיר את האמת מציקה לו כל העת. המתלוון אף נותר מוגבל בשימוש בכף ידו. הוא שהוא רגיל לעשות שימוש תכוף בהקלדה במחשב, נאלץ להאט את הקצב. התנוחה המוזרה של האצבע הזקופה כל העת מעלה תהיות ושאלות בקרב רואי.

לאחר שסקרנו כל אלה, אנו סבורים כי יש לקבוע את מתחם העבירה בין 14 עד 19 שנות מאסר בפועל.

נסיבות שאין קשרו לביצוע העבירה

ה הנאשם נעדר עבר פלילי, תפקד היטב במישורים השונים של חייו - הן בהיבט התעסוקתי והן בהיבט האקדמי.

שורזה של עדי אופי העידו לזכות הנאשם וכולם - כולל המכתבים שהוגשו - קשרו לו כתירים על הישגיו הלימודים ועל יחסנו לחולת. דא עקא, שהוברר, ולא למרבה הפתעה, שאיש מהם לא הכיר את הצד האפל והרצחני שבאישיותו.

טייעון ההגנה כי הנאשם מתיחס בכבוד ובונעם לחולת, הוא חררב פיפויות מתחפה, שDOIKA מחדדת את הסכנה הטבעה בו ומעצימה את חומרת התקיפה הרצחנית. באופן דומה, גם העובה שה הנאשם ביצע את מעשה הנורא על רקע התעניתנותו במגוון ובדרכי המתה אינה פועלת לטובתו, אלא דווקא מעוררת פלצות ואימה.

לא ניתן לזקוף לזכות הנאשם הודהה ונטילת אחריות, וזאת גם שבסוף דבריו הביע באופן פורמלי התנצלות וצער. יחד עם זאת, יושם אל לב כי בדבריו לעונש, וזה זכותו, השתמש במינוח "על מה שנגרם" למתלוון, مثل הדבר אינו קשור

אלío כלל. מקרה הדברים בהקשרו מעלה כי אין הנאשם נוטל על עצמו אחריות אמיתית וכנה. אשר על כן, אנו קובעים כי יש להציב את עונשו של הנאשם בחלוקת העליון של המתחם. ובאשר לפיצוי הקורבן.

לאחר בחינת נסיבות המקירה, אנו סבורים שיש לחיב את הנאשם בפיצוי הולם ומשמעותי למתלוון. בעניין זה, נפנה לרצינול המשפטי והמוסרי העומד בסיס הוראת החוק (סעיף 77 (א) לחוק) כפי שהוא בידי ביטוי בפסקת בית המשפט העליון רע"פ 9727/05, **גליקמן ב' מדינת ישראל פ"ד סב(2)** עמ' 813 ו-817:

"**לסמכות הפיצוי לפי סעיף 77 תכליות חשובות נוספת ובהן: מתן סעד מיידי לנפגע מבלי שייאלץ להמתין עד לשיוםם של ההליכים האזרחיים בענייננו, אשר עלולים להתמשך על פני מספר שנים; הכרה חברתיות בסבלו של הנפגע ושיתופו, במידת מה, בהליך הפלילי המתנהל נגד תוקפו... תכליות נוספת... הינה העלתה מעמדו של קרבן העבירה בהליך הפלילי חלק מהמגמה הholistic ומטעמת בעת האחونة לשלוו בהליך הפלילי ולהכיר בזכותו במסגרתו"**

תשkim נפגע העבירה מדבר بعد עצמו. המתלוון ידרש לטיפולים נפשיים או אחרים במשך תקופה ארוכה.

אחרית דבר

לאחר ששקלנו את כל השיקולים והנסיבות כאמור לעיל, אנו מטילים על הנאשם את העונשים הבאים:

- א.** 18 שנים מאסר בפועל שמנינים יחל מיום מעצרו, **14.10.12.**
- ב.** 24 חודשים מאסר על תנאי, וה坦אי הוא שלא עבר עבירות מסווג פשע על סימנים א'ד'ח' לפרק י' וסעיף 186 לחוק במשך 3 שנים מיום שחררו ממאסר.
- ג.** 18 חודשים מאסר על תנאי, וה坦אי הוא שלא עבר עבירות מסווג עונן על סימנים א'ד' ו'ח' לחוק במשך 3 שנים מיום שחררו ממאסר.
- ד.** הנאשם ייפצה את המתלוון בסך כולל של 150,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 17.10.17.

הפרק ליטות תעביר את פרטי המתלוון למזכירות.

ניתן והודיע היום, א' تمוז התשע"ז, 25 יוני 2017, במעמד הצדדים וה הנאשם

**מרום דיסקין, שופטת
אב"ד**

רענן בן-יוסף, שופט

צyon Kapach, שופט

חתימה